

1. **Emi A Emi A**
 Říkáš B, já myslím A,
Emi A Emi A
 propletou se naše slova,
Amaj⁷ A
 přidáváš se k mému A
Hmi E
 a já křičím začni znova znova.

R: **F#mi E**
 Zmatek v duši mám, trápí mě dlouhá slova ,
F#mi E
 větu za větou, tečky je zapotřeba.

2. **D E**
 Popletou se naše jazyky
D E
 jako tehdá v Babyloně,
D E
 lidé si pak navykli
F#mi E
 mluvit a chodit pomateně pomateně,
F#mi E
 mluvit a chodit pomateně pomateně...

3. **F#mi E**
 Krev se nám vaří pravidla vyčerpána,
F#mi
 hádce se daří,
D E
 staří mladí mládí rádi kazí,
D E
 staří mladí mládí rádi kazí...

R:

4. **D E**
 Vkrádáš se mi do hlavy,
D E
 měníš tu mé nápady,
D E
 naprším Ti do krku,
F#mi E
 zašeptáš potichu potichu potichu,
F#mi E
 zašeptáš potichu potichu potichu...

5. **Emi A Emi A**
 Říkáš A, já myslím B...

Lechtivá

Bob a Bobci

(v originále v h moll, s kapodastrem ve 2. pozici)

- Ami E Ami E Ami E Ami**
1. Pozval jsem si pozdě k ránu do podnájmu vztah,
C G C G C G C
tanečnici ze šantánu za sto padesát,
C F C G Ami E
vypila mi kafe s rumem, začínám se třást,
Ami F E Ami
lepší děva před důchodem, jež mně chtěla hrát.
2. Domáci už cosi tuší, obchází mně strach,
v partajích, kde nejsou hluší, tíseň v parketách,
slídí po mých černých stopách, slyším jejich hlas,
zachytí se ve všech stěnách, dochází nám čas.
3. Co se stalo s mojí duší, nechtěla se vzdát,
odnesla ji do povětří za sto padesát,
tanečnice ze šantánu, po ní žízeň, chlad,
co si pozval pozdě k ránu jeden smutnej chlap.
4. Pozval si mně pozdě k ránu jeden smutnej chlap,
tanečnici ze šantánu za sto padesát,
co se stalo v tom podnájmu, předsudky šly spát,
proti gustu na pronájmu žádný dišputát.

(v originále v g moll, s kapodastrem ve 3. pozici)

Ami H⁷ Emi Ami H⁷ Emi ... Edim

Ami Emi

1. Nedovedu spočítat hory ledu,
sladkosti v karamelu a dávky protijedu,
dva páry černejch očí zastavit nedovedu
a nikdo nezakřičí, že zapomenu.
2. Na prstech v pološeru spočítat zbytky sněhu,
v doteku nedůvěru a vrásky na tvém čelu,
dva páry černejch očí řítí se v protisměru
a nikdo nezakřičí, že zapomenu.
3. Nedovedu spočítat slunce v medu,
neřesti bez obalu zimního karnevalu,
dva páry černejch očí ztracených v protisměru
a nikdo nezakřičí, že nedovedu.
4. Spočítat hory ledu, sladkosti v karamelu,
na zemi slunce v medu a dávky protijedu,
na prstech v pološeru spočítat zbytky sněhu,
v doteku nedůvěru a vrásky na tvém čelu.

D **E7**
1. Pozoruji nedbale ztratila jsi příchut' medu
G **A7** **G** **A7**
pozoruji přehnaně ztratila jsi příchut' jedu.
D **E7**
Němá zralá slunečnice má duhová pralinko
G **A7** **G** **A7**
vyzkouším si všechny klíče má stvořená domněnko.

F# **Hmi**
R: Propadlý jsou naše vnady namlouvání pod lampou
E7 **A7**
propadlý jsou naše snahy co se nikam nevejdou.

2. Poslouchám tě rozmarně ztratila jsem příchut' medu
poslouchám tě důvěrně ztratila jsem příchut' jedu.
Tichá milá společnice tvá barevná vzpomínka
co se skrývá za komínem tvá vrozená myšlenka.

R:

3. Uvaříš mi kapku jedu to abys byla zase ty
přidáš lehký dotek medu jako tehdá před léty.
Cudná chtivá polednice má důvěrná hodinko
rozpustilá pamětnice má osudová podmínko.

R:

Nebe nad zemí

Bob a Bobci

F#mi7 H7 G#mi C#7 F#mi7 H7 E

1. Až ráno budík zvolna dopípá,
ty budeš vedle, já s tebou,
a boží mlejny, ať si melou, ať si melou.

2. Až ráno budík zrovna dopípá,
a čerstvej rohlík dodrobím,
udělám průvan, to tě zlobí, to tě zlobí.

G#7
R: Dlouho to nosím v hlavě,
C#mi
lásko zdá se mi,
G#7
že nebe, to pravý nebe,
C#mi C7 H7
je metr nad zemí.

3.=1.

R:

4. Když já vám povídám, že je metr nad zemí,
pravdu mám, věřte mi.

F#

1. Prší tence lehce měkce hebce

H

a Lence se domů nechce

F#

C#

město trápí kocovina zívá.

F#

Prší na mezi a mezi lány

H

z paprsků si staví stany

F#

C#

F#

přejít z bláta do louže se bojí.

F#

R: A venku prší - a u sta bludnejch hromů

H

prší - svěří se neví komu

F#

C#

prší - do lidí na náměstí prší.

F#

A venku prší - pojídáš mandarinky

H

prší - a kaši od maminky

F#

C#

F#

prší, venku leje.

2. Prší slunce budí klekánici
po meči i po přeslici
nastydlo se před večerí kýchá.
Prší v pokročilé denní době
na pavlači proti sobě
dámy v penzi na sebe se zlobí.

R:

3. Prší snědá těla trosečníků
svádí kapky všech chodníků
bez studu se mezi nimi topí.
Prší hlavy bílých slunečníků
od rovníku k poledníku
předpovědi počasí se hrozí.

R:

4. A venku prší - tence lehce měkce,
prší - tence lehce měkce,
prší - tence lehce měkce,
prší...

A venku prší - tence lehce měkce,
prší - tence lehce měkce,
prší - tence lehce měkce,

prší, venku leje.

R:

C **F** **C**
1. Něco k tanci, něco k snědku,
 Dmi **A**
bledá dáma, černý pán,
 Bb **F**
máte šanci, zdatné slečny,
 G **C**
jemný samet, temný sál.

F **C**
Něco k smíchu, něco k pláči,
 Dmi **A**
kypré boky, cudný bál,
 Bb **F**
máte šanci, chtiví kmáni,
 G **C** **F**
ladné kroky, smělý pár.

2. Při valčíku v menuetu
k dlouhé róbě připoután,
světa znalí i méně zralí
pořádek tu není dán.

Něco k tanci, něco k snědku
jemný samet temný sál
máte šanci, slečny, dámy,
do rána jsem nezadán.

3.=2.

G **C**
1. Uhoupám Tě do ztracena,
G **C**
jsi má nejživější cena,
Emi **Hmi**
vyhrál jsem tě nelehko,
C **D**
po víně se zastesklo.

G **D**
R: Houpy hou houpy hou
Emi **D**
k ránu jsem na nohou-
G **D**
-py hou houpy hou
Emi **D**
mráz běhá po rukou.

2. Byl to nápoj omámený,
ty jsi úkaz obnažený,
nahá smělá realita
přepadá mě nervozita.

R:

3. Uhoupám tě do ztracena,
jsi má nejživější cena,
Hanka Květa nebo Zita
nepil jsem do polosyta.

R:

4. Našlapuju velmi tiše,
nedotknu se ani plyše,
naplním si vanu pěnou,
ty se ztrácíš pod peřinou.

Dmi **C**
R: Pošlu tě do pekla - krok sun krok tam a zpátky,
 Bb **A**
 chceš věřit na pohádky, bojiš se pometla,
 pošlu tě do pekla.

- Dmi**
1. Přes hory, přes hory rohatý,
C
 na cestu, na cestu můru z máku,
Bb
 co tahá, co tahá za paty,
A **Bb** **A**
 bludičkám za soumraku.
2. Přes doly, přes doly klikatý,
 venku se, venku se čerti žení,
 svědkové, svědkové hrbatí,
 den padá do setmění.

R:

Dmi C Bb A ...

3. Přes řeky, přes řeky copatý,
 sedmero, sedmero bludných kvítí,
 báby si, báby si navaří
 z letního krupobití.
4. Přes pole, přes pole široký,
 seberou, seberou za potulku
 drábové, drábové nahatí,
 čekají na pohanku.

R:

Ve vzduchoprázdnu

Bob a Bobci

(v originále v cis moll, s kapodastrem ve 4. pozici)

Ami **F**
1. Před časem delším nežli stromy,
G **Ami**
ještě než ti zšedivím,
Ami **F**
čeří se plástve naší něhy,
G **Ami**
pozdním sběrem zachytím.

2. A ticho rádo nedoslýchá,
slanou pěnu polyká,
za humny samota si zvyká,
bledá křídla obléká.

Ami
R: Byla tu nebyla,
F
lehce si u nás zvykla,
G
pět kilo přibyla,
Ami **Emi**
je vidět že jí chutná
F **G** **Ami**
minuta nevýřečná.

3. Poločas vezdejší se mění,
ještě než ti zšedivím,
za nehty vzduchoprázdno sedí,
němým dechem poraním.

4. A světlo chodí po paměti,
k ránu slepě dorůstá,
neděle, týdny bez příchuti,
noční příděl uvadá.

R:

(1. a 2. sloka dvojhlasně naráz)

5. Před časem delším nežli stromy,
ještě než ti zšedivím...

(v originále v A dur, s kapodastrem ve 2. pozici)

G

1. Jako měsíc na hladině

Ami

hadi svlékaj kůži líně,

C

proplétáš se do mých smutků,

D

odhazuješ bláznů masku.

2. Dozrávám ti v bílé víno,

trpká réva pro jedinou,

podzim nosí kabát mlhy,

děsím se tu prázdné duhy.

Hmi

Emi

R: Nejsem sníh a nejsem kamení,

Hmi

Emi

mám dvě ruce v tichém souznění,

C

G

pod okny se slavnost nekoná,

Ami

Emi

D

mám pět smyslů a dvě ramena...

3. Jako cesta cizí pouští

maják touhy neopouští,

vyznání se rodí plaše,

vykřičíš se z ticha duše.

4. Dozrávám ti v rudé víno,

sladká réva pro jedinou,

zima citů už se postí,

nepřibírá dalších hostí.

R:

Dmi Gmi A Dmi

Dmi

Gmi

1. Při tvé něžné aspiraci zpívám,

A

nacházím zas inspiraci

Gmi

utopená ve sklenicích,

A

štíhlá mouha na vidlici.

2. Čekám v tichém předpokoji, hlídám,

až se hlásky v slova spojí

trpím lehkou arytmií

tanec němých arterií.

Dmi

R: Držíme se v celibátu

Gmi

po kolena v destilátu,

A

naše těla na výletě,

Dmi

Gmi

A

v budoucím i zdejším světě.

V budoucím i zdejším světě,

naše těla na výletě,

po kolena v destilátu

držíme se v celibátu.

3. Za úsvitu tvoje kroky vídám,

tenké vrásky v rozednění,

chráníš mysl amnézií,

milosrdnou amnestií.

4. Při tvé něžné aspiraci zpívám,

že ztrácím zemskou gravitaci,

utopený ve sklenici,

upálený na hranici.

R: